INHOUD

Familiestamboom....6

Ten geleide....8

1 ZOMAAR EEN ZOMERDAG Carolina Bakker....12

2 EEN ONGEWENST KIND Henk Bakker....15

3 HET EERSTE WELPJE Didi Hoveling....17

4 DE MARNIXSCHOOL Henk Bakker....19

5 DE MELKWINKEL Jan Ubbels....21

6 EINDELIJK ERKENNING *Henk ~~Bakker~~*....23

7 OORLOGSKINDEREN *Henk en Didi*....25

8 DE LERAAR SCHEIKUNDE Junior....30

9 DE KRIJGSGEVANGENE Generaal-Majoor Pieter Scholten....34

10 HET CABR Junior....37

11 HEULEN MET DE VIJAND Cornelis Pieter Bakker....39

13 DE VERLOREN ZOON Dirk Nicolaas Bakker....47

14 DE RAMSKOP *Henk*....52

15 JAVA *Henk*....55

16 SUMATRA Henk....57

17 DWDD Junior....63

18 VOETSPOREN ONDER DE REGENBOOG Junior....68

19 WELKOM THUIS Henk....72

20 NEDERLAND HERRIJST Didi....74

21 DE TREIN NAAR ALKMAAR HENK....76

22 HET GESCHREVEN WOORD Didi....78

23 DE OUDE STEENHOUWER Henk....81

25 RAMPJAAR Henk (en Didi in een bijrol)....91

26 ONTDEKKING VAN DE EEUW Rosalind Franklin....96

28 PRIL GELUK IN GEVAAR Didi....101

59 EINDE VAN EEN TIJDPERK Senior 178
60 GOUDEN TIJDEN HERLEVEN Senior en Junior 180
61 EEN PRACHTIGE OUDE DAG Senior 182
62 FOUT Senior en Junior 183
63 BLACK FRIDAY Henk Senior ✞..... 186
64 DE OMGEKEERDE WEG Henk Senior, alias De Tijger 188
65 HET STAMBOOMONDERZOEK David..... 190
66 EEN ONVERWACHTE WENDING Bea 194
67 VAN HAVER TOT GORT Johan Philip 197
68 DE SLEUTELSTAD Frans 200
69 DE PAREL VAN UTRECHT Johan Philip ✞..... 203
70 TERUG NAAR DE TEKENTAFEL Robin 205
71 DE STRATENMAKER OP ZEE Carel Hohage 207
72 DE HAAGSE TAK Geer..... 209
73 HONDERD JAAR LATER Junior..... 211
74 ZEG ME WIE IK BEN Junior 217
75 HET KIND Junior 221
76 EPILOOG Junior 225
Bronnen en inspiratie.....229
Samenvatting..... 231
Eindnoten..... 233

1

ZOMAAR EEN ZOMERDAG

Carolina Bakker

Noordwijk aan Zee, juli 1926

Wat is er gebeurd op die mooie zomerdag van juli 1926? Carolina, je hebt het nooit aan iemand willen vertellen. Niet aan je vader, niet aan je stiefmoeder en ook niet aan je broers en zusters. Later ook niet aan je enige kind. Deze zomerdag zal wel bepalend blijken te zijn voor de rest van je leven. Maar dat realiseer jij je dan nog niet.

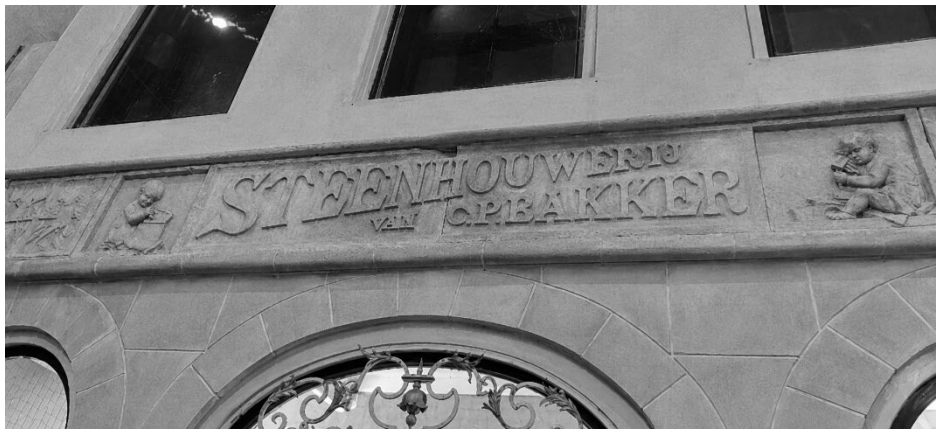
Op zondag 18 november 1906 zie je het eerste levenslicht. Je bent net als ik een zondagskind. Dat schept een band. Meer dan een band. Daarover later meer. Je bent de dochter van de op dat moment 26-jarige Cornelis Pieter Bakker. Je moeder is drie jaar ouder dan je vader en heet Alida Schrier. Je hebt twee oudere broers, Manus en Nelis. Na jouw geboorte volgen nog Arie, Dirk en Piet. Een echte mannenwereld dus. In 1917 krijg je er eindelijk een zusje bij. Ze wordt vernoemd naar je moeder. Ondanks het leeftijdsverschil worden jij en Alida dikke vriendinnen voor de rest van jullie leven. Op dat moment vormt de familie Bakker al een behoorlijk groot gezin.

Je vader zal geen makkelijke jeugd hebben gehad. Hij wordt geboren in september 1880 en is nog geen twee jaar oud als zijn moeder overlijdt. Als hij op negenjarige leeftijd ook zijn vader verliest, verhuist hij noodgedwongen van Hoorn naar een weeshuis in Den Haag.

Cornelis Pieter Bakker, deze weesjongen uit Hoorn, begint in 1902 een steenhouwerij in de Rottermontstraat in Den Haag. Ongeveer vijftien jaar later koopt hij een pand met de eromheen liggende grond in de buurt van station Den Haag Holland Spoor. Het bedrijf verhuist naar de Waldorpstraat 34. Er is op dat moment nog weinig bebouwing in de wijk Laakhaven-West. De steenhouwerij groeit uit tot een van de grotere steenhouwerijen in Den Haag. Cornelis Pieter beschouwt zichzelf als een soort kunstenaar. Dit valt af te lezen aan het gevelreliëf van de benedenverdieping waar het bedrijf nu gevestigd is. Hierop beeldhouwt hij de bedrijfsnaam in sierlijke letters, geflankeerd door twee steenhouwende engelen en daarnaast op linten ‘anno’ en ‘1902’. Vakmanschap is meesterschap. Het houwen en polijsten van de stenen gebeurt nog allemaal handmatig. In je vaders steenhouwerij worden grafstenen gemaakt, maar ook winkelpuien en portaaltableaus. Van je vijf broers zullen er vier in het bedrijf komen werken, en blijven werken tot aan hun pensioen. Je kunt met recht spreken van een echt familiebedrijf.

Helaas komt ook jouw moeder op jonge leeftijd te overlijden, in 1921. Dit zal je ongetwijfeld veel verdriet gedaan hebben, want hoe pijnlijk is het niet om op jonge leeftijd een van je ouders al te moeten missen. Je vader hertrouwt een paar jaar later met Gerridina Smelt en uit dit huwelijk komt nog één kind voort, Catharina. Kaat, dat is haar roepnaam, wordt geboren op Valentijnsdag 1927. Daarmee lijkt het gezin compleet.

Of toch niet? Want jij, Carolina, bent inmiddels ook hoogzwanger. Hoe dat zo, vraag ik mij af? Daarvoor moeten we terug naar die ene zomerdag - of nacht - in juli 1926. Wat is daar gebeurd? Deze vraag is tot op de dag van vandaag nog niet beantwoord. Wat zou ik graag willen weten met wie jij die ene specifieke zomerdag hebt doorgebracht. Wie ik ben? Wat ik al zei, dat hoor je later nog wel. Het doet nu nog niet ter zake. Laten we daarentegen proberen een voorstelling te maken van wat er gebeurd kan zijn.

Het gevelreliëf van de steenhouwerij (eigen foto)

Het gezin Bakker woont in het centrum van Den Haag. Dat is dicht bij het Scheveningse strand. De badplaats Scheveningen, bekend om zijn pier, boulevard en casino, heeft altijd al een grote aantrekkingskracht gehad op de badgasten door zijn prominente ligging nabij Den Haag, de politieke hoofdstad van Nederland. Het is er altijd razend druk, zeker na de opening van het beroemde Kurhaus in 1885.

Een kilometer of twintig verder ligt Noordwijk aan Zee. Dit was vroeger een eenvoudig vissersdorp, maar is vanaf de tweede helft van de 19e eeuw uitgegroeid tot een populaire badplaats, vooral voor een dagje uit maar ook voor een langer verblijf. In vergelijking met Scheveningen is Noordwijk een vrij rustige badplaats.

De Bakkers kiezen voor rust en trekken tijdens de zomer altijd richting het Noordwijkse strand. Is het daar waar jij hem hebt ontmoet op een stralende zomerdag in juli, onder een strakblauwe hemel? De man van jouw dromen, van wie jij de achternaam niet eens weet. Hij is in elk geval een stuk ouder dan jij bent. Dat geeft hem een zekere dominantie over jou. Iets wat hij ten volle zal uitbuiten. Zijn voornaam heeft hij wel genoemd, als het al zijn échte voornaam is. Je kent hem maar nauwelijks, laat staan dat je weet waar hij woont. Hij is schipper, zegt hij. Of was dat nou zijn broer? Het maakt je niet uit, je hoofd bevindt zich ergens in de wolken die er vandaag helemaal niet zijn. Je valt als een blok voor hem.

Ik stel mij een zwoele, zomerse dag voor in Noordwijk. Gevolgd door een hete avond of nacht. Vol valse romantiek en loze beloften.

Ben je je bewust van de gevolgen? Is dit de ervaring waarnaar je al langere tijd op zoek was? Of ben je te gemakkelijk meegegaan in alle momenten van opwinding?

Antwoorden zijn er niet en die zullen er van jouw kant ook nooit komen. Spreken is voor jou slechts zilver en zwijgen is nog steeds goud. Zwijgen als het graf. Vanaf nu voor de rest van je leven.

Hasta la tumba. Tot in het graf.

2

EEN ONGEWENST KIND

HENK BAKKER

Den Haag, zaterdag 16 april 1927

Abortus is illegaal en zeer onveilig. Dat zal voorlopig wel zo blijven. Toch zul je hen de kost moeten geven, de vrouwen die hun toevlucht nemen tot illegale aborteurs. De gevaren zijn algemeen bekend. Gebruik van onhygiënische instrumenten en ondeskundig handelen leiden vaak tot ernstige complicaties, vaak met dodelijke afloop, zoals infecties, bloedingen en weefselschade. De zwangerschap op deze manier afbreken is daarom geen optie voor de familie Bakker, zo luidt de uitkomst van het crisisberaad.

Voor jou is dat goed nieuws, zo lijkt het. Je geboorte is aanstaande. Vandaag, op zaterdag 16 april is het zover. Je moeder gaat van jou bevallen. Al scheelt het maar één dag, je bent net geen zondagskind. Daar zul je snel genoeg achter komen, geloof mij maar. Je grootvader doet netjes aangifte van je geboorte bij de gemeente Den Haag. Toch zal hij zich ongetwijfeld een heel andere voorstelling hebben gemaakt van zijn eerste kleinkind.

Henk Bakker (eigen foto)

Je wordt ingeschreven als Hendrik en je krijgt de achternaam Bakker. Je roepnaam is Henk. Het geboorteregister vermeldt niet de naam van de vader. Je bent een buitenechtelijk kind. Een bastaard. Hoe is het om in deze tijd buitenechtelijk kind te zijn?

Het is niet eenvoudig. Jij zult moeten opgroeien in een samenleving waar neergekeken wordt op buitenechtelijke kinderen en hun moeders. Schaamte en roddels zijn hun deel. Buitenechtelijke kinderen worden gezien als het zwarte schaap van de familie en een schande voor de gemeenschap. De kans op een goede opleiding is aanmerkelijk kleiner. Opgroeien zonder vaderfiguur wordt nog steeds beschouwd als een verhoogd risico op het ontwikkelen van afwijkend gedrag. Om maar te zwijgen over hun rechtspositie. Door het ontbreken van een juridische band met hun vader, missen buitenechtelijke kinderen bepaalde rechten en wettelijke bescherming.

Het is daarom dat je grootvader, Cornelis Pieter Bakker, besluit om de rol van vader op zich te nemen. Dat maakt zijn tweede vrouw, Gerridina Elisabeth Smelt, tot jouw moeder. Zij is zelf twee maanden eerder bevallen van haar eigen dochter Kaat. Jij en Kaat zullen zowel binnen als buiten het gezin als een twee-eiige tweeling door het leven gaan. En hoe zit het met je biologische moeder? Zij krijgt voorlopig een bijrol als jouw oudere zus Carolina. Met deze merkwaardige rolverdeling wordt de schade nog enigszins beperkt. Wat zijn de gevolgen voor jou, Hendrik Bakker? Ach kijk, daar lig je dan in je wiegje, op de Waldorpstraat 34. Ze zeggen wel eens, geluk ligt vaak waar je wiegje staat. Daar heb je geen invloed op.

Hoe zit dat met jouw wiegje, Hendrik Bakker? We gaan het zien. En hoe zit het met onze schipper? Hij is in geen velden of wegen te bekennen. Hij heeft alle schepen achter zich verbrand.

3

HET EERSTE WELPJE

DIDI HOVELING

Wormerveer, zondag 8 oktober 1933

Kijk, daar ben je dan. Dieuwertje Hoveling, vernoemd naar je grootmoeder Dieuwertje Huisman. Je roepnaam is Didi. Laat jij nu ook een zondagskind zijn. Je wordt geboren op zondag 8 oktober 1933. Je trotse ouders zijn Cees Hoveling en Ali Oosthuizen. Cees is 27 en Ali 23. Je bent hun eerste kind, hun eerste welpje. Het kersverse gezinnetje woont in Wormerveer op de Celebesstraat 41.

Je vader werkt op kantoor bij De Koninklijke Wessanen. Dit Zaanse bedrijf is gespecialiseerd in de productie en verhandeling van voedingsmiddelen en inmiddels uitgegroeid tot een bedrijf met afnemers en leveranciers tot in de verste uithoeken van Europa. Bij zo'n prachtbedrijf heeft je vader alle kans om een mooie carrière op te bouwen.

Het eerste welpje omringd door haar grootouders en geknielde moeder (eigen foto)

Je moeder is huisvrouw en de allerliefste moeder van de wereld. Daarnaast word je met alle mogelijke liefde omringd door je vier grootouders. Zij passen graag op jou als je moeder even weg moet of iets anders moet doen.

Zo verlopen jouw eerste levensjaren rustig een kalm in het dorp van de 'Gladoren'. Dat is de bijnaam van de Wormerveerders. Ze zeggen dat die bijnaam afstamt van de oliemolens in Wormerveer. Door het harde geluid dat de oliemolens produceerden, waren de meeste oliemolenaars over het algemeen stokdoof. Gelukkig heeft vader 'Gladoor' een rustige kantoorbaan. Rustig is het niet overal.

Wormerveer, 1933 - 1940

De wereld staat nog net niet in brand, maar de eerste potentiële brandhaarden zijn wel al zichtbaar. Het broeit en borrelt in Europa, en vooral in Duitsland, Spanje en Italië. Begin 1933, nog voor jouw geboorte, is Hitler aan de macht gekomen. Het fascistische regime van Italië onder leiding van Mussolini raakt in oorlog met het Ethiopische Keizerrijk. Dit leidt in 1936 tot de Italiaanse bezetting van Ethiopië. In hetzelfde jaar breekt in Spanje een bloedige burgeroorlog uit. En buiten Europa wordt met Argusogen gekeken naar de expansiedrift van Japan.

In die heksenketel krijgt het gezinsleven van de familie Hoveling in Wormerveer nog meer gestalte. Moeder Ali is voor de tweede maal in blijde verwachting.

Op 16 juli 1937 krijg je er een zusje bij. Ze heet ook Ali, net als je moeder. Voor jou is dit heel spannend. Enerzijds krijg je niet meer alle aandacht. Anderzijds heb je een nieuw maatje om thuis mee te spelen.

Vanwege de gezinsuitbreiding zijn jullie inmiddels binnen Wormerveer verhuisd, slechts een paar straten verder, naar een grotere woning op Zuideinde 15A met uitzicht op de Zaan. Boten varen voorbij en in en om de Zaan is het een en al bedrijvigheid. De Zaan is niet voor niets het kloppend hart van de Zaanstreek. Er valt hier genoeg te beleven. Als ‘s winters de eerste sneeuw valt, rennen jij en je zusje de deur uit om buiten in de sneeuw te spelen. Als het heel hard vriest, ligt er ijs in de Zaan. Jij kan al een beetje schaatsen en je duwt je zusje voort op de slee. Wat een pret samen.

Vader Cees met zijn beide dochters (eigen foto)

In de zomer gaan jullie als het mooi weer is vaak een dagje naar het strand van Egmond, Bakkum of Wijk aan Zee. Ook als je vader moet werken. Hij komt dan later rechtstreeks uit kantoor vandaan, stroopt zijn broek op en loopt zo met jullie de zee in. Het is wel een beetje gek gezicht om je vader in driedelig pak tot aan zijn knieën in het zeewater te zien staan. Met aan beide handen een dochter.

Je jongste jeugd kent enkel onbezorgde, gelukkige jaren. Wat zou de toekomst verder voor jou in petto hebben?

4

DE MARNIXSCHOOL

HENK BAKKER

Den Haag, de zomer van 1935

Je zusje Kaat is vernoemd naar haar op jonge leeftijd overleden grootmoeder, die ze daardoor nooit gekend heeft. Vernoemd worden is heel normaal in deze tijd. Waar jouw naam vandaan komt, is niet helemaal duidelijk. Dat zegt genoeg.

Zoals gezegd, jij en Kaat hebben aardig wat oudere broers en zusters. De meesten van hen zijn ruim twintig jaar ouder. Jullie zijn dus, zoals ze zeggen, twee 'nakomertjes'. Manus is de oudste van het gezin Bakker en dan komen Nelis, Carolina, Arie, Dirk, Piet en Alida.

Kaat is het prinsesje van je moeder. Zij kan nooit iets fout doen, ze is de oogappel van het gezin. En jij? Binnen de familie sta jij op de allerlaagste trede van de ladder. Je snapt niet waarom. Je doet je best op school. Probeert een goede Bakker te zijn. Toch zien ze je niet staan. Nemen je nooit serieus. Als je mazzel hebt, laten ze je links liggen. Je ouders, broers en zusters. Voor het overige heb je het zwaar te verduren. Jij bent altijd de pineut. Noem het wat je wilt. Pispaal. Kop van Jut. Zondebok. Van alle broers komen alleen Manus en Arie voor jou op. Je bent het verschoppelingetje van het gezin.

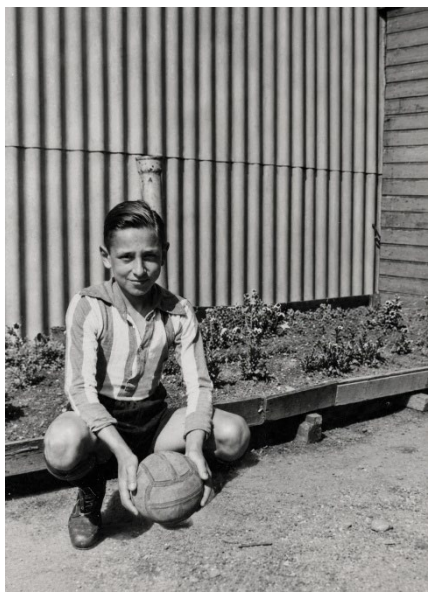
Toch kunnen jij en Kaat het altijd goed met elkaar vinden en zitten samen op de Marnixschool aan de Ferdinand Bolstraat. Vanaf het eerste moment heb je het goed naar je zin op school. Het is er een stuk leuker dan in die stoffige steenhouwerij en je bent voor even verlost van al die blaffende broers.

Het is de laatste schooldag op de Marnixschool. Vandaag begint eindelijk de zomervakantie. Inmiddels ben je alweer acht jaar oud. Met je schoolrapport in handen loop je samen met je zusje Kaat zo snel als jullie kunnen naar de Waldorpsstraat.

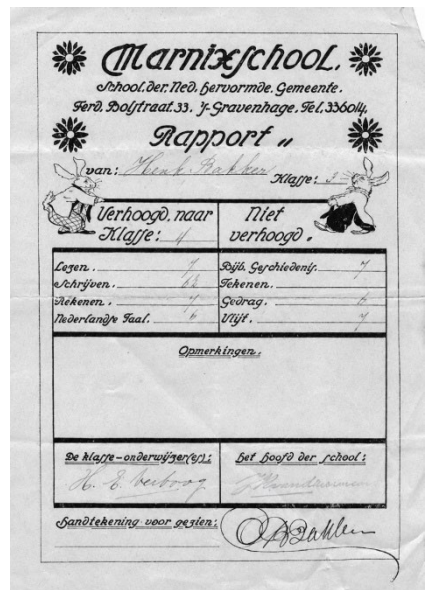
Trots laat jij je rapport aan je ouders zien. Je vader lijkt niet echt geïnteresseerd en je moeder al helemaal niet. De laatste is meer bezig met je zusje Kaat. Na een vluchtige blik ondertekent je vader jouw rapport met sierlijke, krullende letters, geeft het terug en loopt de steenhouwerij weer in. Hij heeft het vast erg druk. Je druipt teleurgesteld af en kruipt in een hoekje. Zo gaat het altijd. Voor jou is er geen luisterend oor. De aandacht waar je zo naar hunkert, is niet voor jou weggelegd. Nergens kun jij je ei of verdriet kwijt. Niemand neemt je op schoot. De aai over je bol die andere kinderen wel krijgen, is er niet. De knuffel waar je zo naar verlangt, komt er niet. In dit huis is geen plek voor een kind als jij, zelfs geen plek om uit te huilen. Als het even kan, ga je de straat op om te spelen, ravotten, voetballen, om kwajongensstreken uit te halen, om te vergeten wat je mist. De liefde van een vader en moeder voor hun kind.

Kaat en jij vormen met z'n tweeën de jongste telgen van het uitgebreide gezin Bakker. Jullie zijn even oud, zitten op dezelfde school, in dezelfde klas. Toch wonen jullie al een tijdje niet meer in hetzelfde huis. Waarom moest jij weg? Was jij te veel? Keer op keer vraag je je af: wat heb ik toch misdaan?? Je doet je best op school, je haalt redelijke cijfers. Allemaal voldoendes. Een 7 voor lezen en rekenen. Oké een 6 voor gedrag, dat kan beter. Maar een beetje kattenkwaad kan toch geen kwaad?

Het is altijd en eeuwig 'Kaatje voor en Kaatje na'. Tot overmaat van ramp moest jij het huis uit en Kaat mocht blijven. Dat is niet eerlijk. Daar snapt een kind van acht jaar toch helemaal niets van?

In het tenue van B.M.T. (eigen foto)

Marnixschool.
School der Ned. hervormde Gemeente.
Ferd. Bolstraat 33, 's-Gravenhage, Tel. 336014.
Rapport
van: Henk Bakker Klasse: 3
Verhoogd naar Klasse: 4
Niet verhoogd
Lezen. 7 Bijb. Geschiedenis 7
Schrijven. 6 Tekenen.
Rekenen. 7 Gedrag. 6
Nederlandse Taal. 6 Vlijt. 7
Opmerkingen.
De klasse-onderwijzer(es): H. E. Verbrugge
Het hoofd der school:
Handtekening voor gezien: A. A. Bakker

Rapport van Henk Bakker (1935)

Het is nu ruim twee jaar geleden dat je bent verhuisd naar de Emmastraat in Loosduinen. Daar woont een soort tante van je. Haar naam is Wilhelmina Toet. Deze tante Mina was getrouwd met ene Johan Aardse en woonde in Overschie. Na het overlijden van haar man is ze verhuisd naar Loosduinen en woont daar samen met haar zuster Magdalena. Zij zorgen nu voor je. Beneden hebben de zusters Toet een manufacturenwinkeltje. Ze verkopen garen, lint, theedoeken, tafellakens en wat al niet meer. Het winkeltje bevindt zich vlak bij bioscoop De Roskam. Het is een gezellige buurt. Vaak ben je op straat te vinden om te spelen of voor een potje straatvoetbal. Eigenlijk mis je de familie niet. Hier word je tenminste niet gepest en sinds kort zit je op voetbal. Wat was je opgetogen en blij dat je van je pleegmoeders lid mocht worden van de voetbalvereniging B.M.T. Het is een echte Haagse vereniging. De afkorting staat voor 'Biedt Moedig Tegenstand'. Het ontbreekt jou zeker niet aan moed. Komt dat even goed uit. En voetballen? Ja, voetballen vind je het allermooiste wat er is.

Toch blijft het aan je knagen. Waarom moest je het huis uit?

5

DE MELKWINKEL

JAN UBBELS

Den Haag, voorjaar 1937

De stad is niet jouw ding. Je bent geboren in het Noord-Hollandse Oosthuizen op zondag 5 juli 1891. Jawel, geloof het of geloof het niet, alwéér een zondagskind. Je bent de derde en jongste zoon van het boerenechtpaar Klaas Ubbels en Lijsbeth de Groot. Je bent opgegroeid op een boerderij en gewend aan het boerenleven. Bij het overlijden van je vader in 1926 komt de boerderij in handen van je broer Pieter, terwijl je oudste broer al op jonge leeftijd was geëmigreerd naar Zuid-Afrika om daar zijn geluk te beproeven.

Om aan de kost te komen, moet jij dus wat anders gaan zoeken. Tijdens een bezoek aan de veemarkt in Purmerend krijg je de tip van een veehandelaar, die via-via heeft gehoord dat op de Hattemlaan in Den Haag een melkwinkel te koop staat. Ook de bijbehorende melkwijk kun je overnemen. Met beide handen heb je deze kans aangepakt. Werk vinden is niet zo makkelijk. Je moet pakken wat je pakken kan. Moeder Lijsbeth verhuist met je mee.

Makkelijk is het niet tijdens je eerste jaren in de grote stad. Je moet heel erg wennen aan het Haagse leven, de Haagse humor en mentaliteit. Het is hard werken en een eenzaam bestaan zo in je uppie. Niet dat je geen aanspraak hebt, want je gaat van deur naar deur om je melk af te leveren. Maar je bent nou eenmaal niet zo'n vlotte prater. Je herinnert je nog heel goed je eerste ervaringen in de buurt rondom het Station Holland Spoor, met name de Wagenstraat en zijstraten daarvan. En laten we ook de Schilderswijk niet vergeten met de Poeldijksestraat en zijn 300 ramen.

'Kan ik jou niet in natura betalen?', vraagt een dame van middelbare leeftijd. Ze moet al dik in de veertig zijn, zo'n beetje van jouw leeftijd. Het duurt even voordat het kwartje bij Jan-van-het-Platteland is gevallen.

'Hoe bedoelt U?', vraag je enigszins verbouwereerd. Ze tilt haar rok op. Daar blijkt niets onder te zitten. Tenminste, niets om te verhullen wat er wél onder zit.

Je bent al een tijdje op zoek naar een geschikte vrouw, maar dit? Hoe kun jij nou weten dat deze wijk in opkomst is als plek voor goedkope pensions en voor vrouwen die klanten ontvangen? Kennelijk is de nabijheid van het treinstation met zijn doorstroom van reizigers zeer aantrekkelijk voor deze ver-van-de-boerderij-show.

Niettegenstaande begint voor jou de tijd aardig te dringen. In juli word je 46 en bent nog steeds vrijgezel. Weliswaar ben je niet alleen, want je moeder woont bij je in om je te helpen in de melkwinkel. Zo kun jij de wijk in om de melk te bezorgen, terwijl je moeder op de winkel past. Maar het lieve mens heeft ook niet het eeuwige leven. Je zou er veel voor over hebben om een geschikte vrouw te vinden om een gezin mee te stichten. Wat zou je graag een kind hebben, het liefst een zoon.

Uit onverwachte hoek komt hulp. Je komt er al jaren, in de steenhouwerij van Cornelis Pieter Bakker op de Waldorpstraat 34. Je kent hem persoonlijk, de eigenaar. Hij is een goede klant. Staat aan het hoofd van een groot gezin en is voor de tweede keer getrouwd. Zijn zoons en dochters heb je allemaal wel een keer gezien. Hij kent ook jouw situatie en doet je een voorstel dat je niet hebt zien aankomen. Hij windt er geen doekjes om, zijn vraag is direct: 'Jan, is mijn oudste dochter Carolina niks voor jou?'

Carolina, ja natuurlijk heb je meerdere keren een oogje op haar laten vallen. Om te zien is het een buitengewoon knappe vrouw, wel wat gereserveerd, bijna gesloten in de omgang. Je denkt na, zou er misschien een addertje onder het gras zitten? De oude steenhouwer leest de twijfel van jouw gezicht af. Hij is eerlijk tegen je. Wat de buitenwereld niet weet, krijg jij nu te horen. De adder komt onder het gras vandaan. Liever gezegd, het verschoppelingetje. Carolina heeft een zoon, Henk.

'Maar is dat dan niet de stiefbroer van Carolina?', reageer jij vol ongeloof, 'Henk en Kaat zijn toch tweelingen?'

Het echtpaar Ubbels voor de melkwinkel op de Hattemlaan 36 (eigen foto)

'Nee, nee, Kaat is mijn eigen kind. Henkie is een kind van Carolina en een tot op heden onbekende vader. Het is wat het is. Denk erover na, Jan. Je zou mij er een groot plezier mee doen en ik zal je uiteraard steunen waar ik kan. En Henk kan later altijd bij mij terecht om in de steenhouwerij te werken.'

Heel lang hoef je er niet over na te denken. Dit is je laatste kans. Wat zei je ook alweer tegen jezelf?

'Je zou er veel voor over hebben om een mooie vrouw te vinden om een gezin mee te stichten. En wat zou je graag een kind hebben, het liefst een zoon.'

Een zoon, wie had dat gedacht?